

mode om, at han gør det, men det er jo op til Dansk Folkeparti at afgøre. Jeg går ud fra som en selvfølge, at der under alle omstændigheder vil være et flertal, endda et ret stort flertal, for dette lovforslag, som ikke er i strid med hverken almindelige humanitære principper eller nogen som helst internationale konventioner. Det har vi sikret hele vejen igennem.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg går kun herop for lige at pege på det groteske i, at hr. Kramer Mikkelsen taler om, at der er tale om en ende på en integrationsproces, hvor de pågældende altså ikke er i stand til at tale dansk.

En integrationsproces, som består i, at man ikke er kommet dertil, at man kan tale det sprog, som tales i det land, man ønsker at blive statsborger i, er pokker til integrationsproces.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jo, men det kan der være mange årsager til. Dysfasi eller døvhed kan være årsagen til, at folk ikke har lært at tale dansk. Det kan være én af begrundelserne. Det kan være alderdom, det kan være forskellige andre facetter. Alligevel kan der være mennesker, der har boet her i mange år uden at kunne tale dansk og som i øvrigt ellers er integreret i det danske samfund.

Vi mener selvfølgelig, at det er naturligt at stille krav til mennesker, der kommer til Danmark, om, at de skal kunne det danske sprog – unge mennesker, som skal integreres på arbejdsmarkedet, skal selvfølgelig kunne det danske sprog. Men der er nogle steder, hvor vi mener, der skal dispenseres; der er nogle steder, hvor vi klart kan se, at praksis i dag, fordi Dansk Folkeparti har fået indflydelse på det her, fører til, at mennesker, som tidligere klart ville få dispensation, fordi der var forskellige humanitære grunde, hvor man sagde, at det var vigtigt, at de her mennesker kunne fortsætte deres integrationsproces og dermed blive en del af det danske samfund og blive danske statsborgere, nu ikke får det. Det gjorde man tidligere, det gør man ikke mere. Det er vi modstandere af, og derfor synes vi, at regeringen burde gøre noget ved det her.

I forbindelse med den aftale med Dansk Folkeparti bør man forpligte Dansk Folkeparti til at stemme for det her lovforslag, når det bliver be-

handlet. Ellers er der ikke nogen grund til at indgå en aftale med andre partier.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Stadig væk, en integrationsproces, der ikke har ført til, at man taler det lands sprog, man ønsker at blive statsborger i, er jo en karikatur.

Må jeg sige, at det, der er det afgørende, er, at dansk statsborgerskab ikke er et terapeutisk middel. Der er mange syge, dårlige, døve og mange andre handicappede personer, som man utvivlsomt må føle medlidenhed med, men det er ikke nogen kvalifikation til at opnå dansk statsborgerskab, og det er den foragt for dansk statsborgerskab, det er den foragt for deres eget land og deres eget folk, som bl.a. Socialdemokratiet og De Radikale har udvist. Det er den, vi siger et klart og tydeligt nej til. Men kan og skal ikke kunne blive dansk statsborger, hvis man ikke kan tale dansk. Basta!

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg ved godt, at jeg egentlig havde givet afkald på min ordførertale, men jeg kunne ikke finde ud af, hvem jeg skulle stille spørgsmålet til og knytte kommentaren til, så nu tager jeg ordet som ordfører.

Jeg vil godt sige, at når vi fokuserer så meget på det med det danske sprog, er det jo bl.a., fordi en af de mest håndgribelige ting, man får ved at blive dansk statsborger, er stemmeret til det danske Folketing. Det er stemmeret til den lovgivende forsamling her i landet, og derfor er det et naturligt krav, at de mennesker, der skal have den stemmeret, specielt når det efterhånden bliver et større antal, også kan deltage i den kommunikation, den oplysning, den valgkamp, og hvad det nu er, der foregår, som sætter dem i stand til at afgøre, hvad det er, de vil stemme til det folketingsvalg.

Kl. 14.00

Så vil jeg også godt lige knytte en kommentar til hr. Kramer Mikkelsens ordvalg i forbindelse med en ende på en integrationsproces: Det kan det være i nogle tilfælde. For mit eget vedkommende vil jeg egentlig, hvis det er muligt for mig at læse ud af de dispensationsansøgninger vi har, lægge meget stor vægt på, hvis det er enden på en integrationsproces, men at det eneste, der mangler, er den sproglige formulering.

Men jeg håber også, at hr. Kramer Mikkelsen vil give mig ret i, at vi ser temmelig mange, hvor integrationsprocessen end ikke er begyndt. Det